

eul_wid: fsm-ax

Δημοσθένης ὁ Ἀθηναῖος · Demosthenes of Athens

To Zenothemis-Counterplea

πρὸς Ζηνόθεμιν παραγραφή

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

- Or32 1 Ἄνδρες δικασταί, βούλομαι παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, περὶ τῶν νόμων πρῶτον εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην. οἱ νόμοι κελεύουσιν, ὥς ἄνδρες δικασταί, τὰς δίκας εἶναι τοῖς ναυκλήροις καὶ τοῖς ἐμπόροις τῶν Ἀθήναζε καὶ τῶν Ἀθήνηθεν συμβολαίων, καὶ περὶ ὧν ἂν ὥσι συγγραφαί· ἂν δέ τις παρὰ ταῦτα δικάζεται, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. ^[5]
- Or32 2 τουτῶι τοίνυν Ζηνοθέμιδι πρὸς μὲν ἐμὲ ὅτι οὐδὲν ἦν συμβόλαιον οὐδὲ συγγραφή, καὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν τῷ ἐγκλήματι· δανεῖσαι δέ φησιν Ἡγεστράτῳ ναυκλήρῳ, τούτου δ' ἀπολομένου ἐν τῷ πελάγει, ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι· τουτὶ τὸ ἐγκλημ' ἐστίν. ἐκ δὴ τοῦ αὐτοῦ λόγου τὴν τε δίκην οὐκ εἰσαγώγιμον οὔσαν μαθήσεσθε, καὶ τὴν ὅλην ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν τουτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὄψεσθε. ^[5]
- Or32 3 δέομαι δ' ὑμῶν πάντων, ὥς ἄνδρες δικασταί, εἴπερ ἄλλῳ τινὶ πώποτε πράγματι τὸν νοῦν προσέσχετε, καὶ τούτῳ προσέχειν· ἀκούσεσθε γὰρ ἀνθρώπου τόλμαν καὶ πονηρίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἄνπερ ἐγὼ τὰ πεπραγμέν' αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πολλάκις εἰπεῖν δυνηθῶ. οἶμαι δέ. Ζηνόθεμις γὰρ οὕτοσί, ὧν ὑπηρέτης Ἡγεστράτου τοῦ ναυκλήρου, ὃν καὶ αὐτὸς ἔγραψεν ἐν τῷ ἐγκλήματι ὡς ἐν τῷ πελάγει ἀπώλετο (πῶς δέ, οὐ προσέγραψεν, ἀλλ' ἐγὼ φράσω), ἀδίκημα τοιοῦτονι μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο. ^[5]
- Or32 4 χρήματ' ἐν ταῖς Συρακούσαις ἐδανείζεθ' οὗτος κάκεῖνος. ὠμολόγει δ' ἐκεῖνος μὲν πρὸς τοὺς τούτῳ δανείζοντας, εἴ τις ἔροιτο, ἐνεῖναι σῖτον ἐν τῇ νηὶ τούτῳ πολύν, οὗτος δὲ πρὸς τοὺς ἐκείνῳ τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν αὐτὸν τῆς νεώς· ὧν δ' ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δ' ἐπιβάτης, ἐπιστεύοντ' εἰκότως ἅ περὶ ἀλλήλων ἔλεγον. ^[5]
- Or32 5 λαμβάνοντες δὲ τὰ χρήματα, οἴκαδ' ἀπέστελλον εἰς τὴν Μασσαλίαν, καὶ οὐδὲν εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. οὕσῳ δὲ τῶν συγγραφῶν, ὥσπερ εἰώθασιν ἅπασαι, σωθείσης τῆς νεώς ἀποδοῦναι τὰ χρήματα, ἵν' ἀποστερήσαιεν τοὺς δανείσαντας, τὴν ναῦν καταδῦσαι ἐβουλεύσαντο. ὁ μὲν οὖν Ἡγέστρατος, ὡς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπῆραν δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν, καταβάς τῆς νυκτὸς εἰς κοίλῃν ναῦν διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. οὕτοσί δ', ὡς οὐδὲν εἰδώς, ἄνω μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν διέτριβεν. ψόφου δὲ γενομένου, αἰσθάνονται οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὅτι κατόν τι ἐν κοίλῃ νηὶ γίγνεται, καὶ βοηθοῦσι κάτω. ^[10]

Or32 6

ὥς δ' ἡλίσκεθ' ὁ Ἡγέστρατος καὶ δίκην δώσειν ὑπέλαβεν, φεύγει καὶ διωκόμενος ρίπτει αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν, διαμαρτῶν δὲ τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτ' εἶναι, ἀπεπνίγη. ἐκεῖνος μὲν οὕτως, ὥσπερ ἄξιός ἦν, κακὸς κακῶς ἀπώλετο, ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός. ^[5]

Or32 7 οὐτοσί δ' ὁ κοινωνὸς αὐτοῦ καὶ συνεργὸς τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐν τῷ πλοίῳ παρὰ τὰδικήματα, ὥς οὐδὲν εἰδὼς, ἀλλ' ἐκπεπληγμένος καὶ αὐτός, ἔπειθεν τὸν πρωρέα καὶ τοὺς ναύπας εἰς τὸν λέμβον ἐκβαίνειν καὶ ἐκλιπεῖν τὴν ναῦν τὴν ταχίστην, ὥς ἀνελπίστου τῆς σωτηρίας οὔσης καὶ καταδυσομένης τῆς νεῶς αὐτίκα μάλα, ἴν', ὅπερ διενοήθησαν, τοῦτ' ἐπιτελεσθεῖη καὶ ἡ ναὺς ἀπόλοιτο καὶ τὰ συμβόλαι' ἀποστερήσαιεν. ^[5]

Or32 8 ἀποτυχὼν δὲ τούτου, καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν συμπλέοντος ἐναντιωθέντος καὶ τοῖς ναύταις μισθοὺς, εἰ διασώσειαν τὴν ναῦν, μεγάλους ἐπαγγειλαμένου, σωθείσης εἰς Κεφαλληνίαν τῆς νεῶς διὰ τοὺς θεοὺς μάλιστα γε, εἴτα καὶ διὰ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρετὴν, πάλιν μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τοῦ Ἡγεστράτου πολιτῶν μὴ καταπλεῖν Ἀθήναζε τὸ πλοῖον ἔπραττε, λέγων ὥς αὐτός τε καὶ τὰ χρήματ' ἐκεῖθ' ἐστι, καὶ ὁ ναύκληρος εἴη καὶ οἱ δεδανεικότες Μασσαλιῶται. ^[5]

Or32 9 ἀποτυχὼν δὲ καὶ τούτου, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ γνόντων Ἀθήναζε τὴν ναῦν καταπλεῖν, ὅθενπερ ἀνήχθη, ὃν οὐδ' ἂν εἰς ἐλθεῖν ᾤετο δεῦρο τολμῆσαι τοιαῦτά γ' ἐσκευωρημένον καὶ πεπονηκότα, οὗτος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἀναιδείᾳ καὶ τόλμῃ, ὥστ' οὐκ ἐλήλυθεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν δίκην προσεείληχεν. Τί οὖν ποτ' ἐστὶν τὸ αἴτιον, καὶ τῷ ποτ' ἐπηρμένος οὗτος καὶ ἐλήλυθεν καὶ τὴν δίκην εἴληχεν; ἐγὼ ὑμῖν ἔρῳ, ἄνδρες δικασταί, ἀχθόμενος μὲν νῆ τὸν Δία καὶ θεοὺς, ἀναγκαζόμενος δέ. ^[5]

Or32 10 ἔστιν ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ· οὓς οὐδ' ὑμεῖς ἀγνοήσετ' ἰδόντες.

Or32 11 ἐκ τούτων ἓνα, ἡνίχ' οὗτος ἔπραττεν ὅπως ἡ ναὺς μὴ καταπλεύσεται δεῦρο, πρεσβευτὴν ἐκ βουλῆς τινα λαμβάνομεν γνώριμον οὕτως, ὃ τι δ' ἦν οὐκ εἰδότες, ἀτύχημ' οὐδὲν ἔλαττον, εἰ οἷόν τ' εἶπεῖν, ἀτυχήσαντες ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς πονηροῖς ἀνθρώποις συμμεῖξαι. οὗτος ὁ πεμφθεὶς ὑφ' ἡμῶν (Ἀριστοφῶν ὄνομ' αὐτῷ), ὃς καὶ τὰ τοῦ Μικκαλίωνος πράγματ' ἐσκευώρηται (ταῦτα γὰρ νῦν ἀκούομεν), ἡργολάβηκεν αὐτὸς καὶ κατεπήγγελλται τουτωί, καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα πράττων οὗτος· ὁδὶ δ' ἄσμενος δέδεκται ταῦτα. ^[5]

Or32 12 ὥς γὰρ διήμαρτεν τοῦ διαφθαρῆναι τὸ πλοῖον, οὐκ ἔχων ἀποδοῦναι τὰ χρήματα τοῖς δανείσασιν (πῶς γάρ; ἃ γ' ἐξ ἀρχῆς μὴ ἐνέθετο) ἀντιποιεῖται τῶν ἡμετέρων, καὶ φησι τῷ Ἡγεστράτῳ ἐπὶ τούτῳ τῷ σίτῳ δεδανεικέναι ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο. οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξηπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δ' οὐδέν, ἐλπίδ' ἔχοντες ὑπὸ τούτου παρακρουσθέντων ὑμῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυτῶν, ὃν ἴσασιν ψευδόμενον ταῦτα καθ' ἡμῶν, τούτῳ συνδικεῖν ἀναγκάζονται τοῦ συμφέροντος εἵνεκα τοῦ ἑαυτῶν. Τὸ μὲν οὖν πρᾶγμ' ὑπὲρ οὗ τὴν ψῆφον οἴσετε, ὥς εἶπεῖν ἐν κεφαλαίῳ, τοιοῦτόν ἐστιν. ^[10]

Or32 13 βούλομαι δὲ τοὺς μάρτυρας ὧν λέγω πρῶτον ὑμῖν παρασχόμενος, μετὰ ταῦτ' ἤδη καὶ τᾶλλα διδάσκειν. καὶ μοι λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀφίκετο δεῦρο τὸ πλοῖον, γνόντων τῶν Κεφαλλήνων ἀντιπράττοντος τούτου, ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό, τὴν μὲν ναῦν οἱ ἐπὶ τῇ νηὶ δεδανεικότες ἐνθένδ' εὐθέως εἶχον, τὸν δὲ σίτον ὁ ἡγορακῶς εἶχεν· ἦν δ' οὗτος ὁ ἡμῖν τὰ χρήματ' ὀφείλων. ^[5]

Or32 14 μετὰ ταῦθ' ἦκεν οὗτος ἔχων τὸν παρ' ἡμῶν πεμφθέντα πρεσβευτήν, τὸν Ἀριστοφῶντα, καὶ ἡμφεσβήτει τοῦ σίτου, φάσκων Ἡγεστράτῳ δεδανεικέναι.

- Or32 15 ‘τί λέγεις, ἄνθρωπε;’ εὐθέως ὁ Πρῶτος (τοῦτο γὰρ ἦν τοῦνομα τῷ τὸν σῖτον εἰσαγαγόντι, τῷ τὰ χρήμαθ’ ἡμῖν ὀφείλοντι) ‘σὺ χρήματα δέδωκας Ἑγεστράτῳ, μεθ’ οὗ τοὺς ἄλλους ἐξηπάτηκας, ὅπως δανείσῃται, καὶ σοὶ πολλάκις λέγοντος ὅτι τοῖς προῖεμένοις ἀπολεῖται τὰ χρήματα; σὺ οὖν ταῦτ’ ἀκούων αὐτὸς ἂν προήκω;’ ἔφη καὶ ἀναιδής ἦν. ‘οὐκοῦν εἰ τὰ μάλιστ’ ἀληθῆ λέγεις,’ τῶν παρόντων τις ὑπέλαβεν, ‘ὁ σὸς κοινωνὸς καὶ πολίτης, ὁ Ἑγέστρατος, ὡς ἔοικεν, ἐξηπάτηκέν σε, καὶ ὑπὲρ τούτων αὐτὸς αὐτῷ θανάτου τιμήσας ἀπόλωλεν.’^[5]
- Or32 16 ‘καὶ ὅτι γ’,’ ἔφη τις τῶν παρόντων, ‘ἁπάντων ἐστὶ συνεργὸς οὗτος ἐκείνῳ, σημεῖον ὑμῖν ἐρῶ· πρὸ γὰρ τοῦ διακόπτειν ἐπιχειρῆσαι τὴν ναῦν, τίθενται πρὸς τινὰ τῶν συμπλεόντων οὗτος καὶ ὁ Ἑγέστρατος συγγραφὴν. καίτοι εἰ μὲν εἰς πίστιν ἔδωκας, τί πρὸ τοῦ κακουργήματος ἂν τὰ βέβαια ἐποιού; εἰ δ’ ἀπιστῶν ἐτύγχανες, τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ;’ τί ἂν τὰ πολλὰ λέγοι τις; ἦν γὰρ οὐδ’ ὅτιοῦν πλέον ἡμῖν ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ’ εἶχετο τοῦ σίτου.^[5]
- Or32 17 ἐξῆγεν αὐτὸν Πρῶτος καὶ ὁ κοινωνὸς τοῦ Πρώτου, Φέρτατος· οὐτοσί δ’ οὐκ ἐξήγετο, οὐδ’ ἂν ἔφη διαρρήδην ὑπ’ οὐδενὸς ἐξαχθῆναι, εἰ μὴ αὐτὸν ἐγὼ ἐξάξω.
- Or32 18 μετὰ ταῦτα προῦκαλεῖθ’ ὁ Πρῶτος αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν τῶν Συρακοσίων, κἂν μὲν ἐωνημένος τὸν σῖτον ἐκεῖνος φαίνεται καὶ τὰ τέλη κείμεν’ ἐκείνῳ καὶ τὰς τιμὰς ὁ διαλύων ἐκεῖνος, τοῦτον πονηρὸν ὄντ’ ἀξιοῦμεν ζημιουῖσθαι, εἰ δὲ μή, καὶ τὰ διάφορ’ ἀπολαβεῖν καὶ τάλαντον προσλαβεῖν, καὶ τοῦ σίτου ἀφιστάμεθα. ταῦτ’ ἐκείνου προκαλουμένου καὶ λέγοντος καὶ ἡμῶν οὐδὲν ἦν πλέον, ἀλλ’ ἦν αἵρεσις ἢ τοῦτον ἐξάγειν ἢ ἀπολωλεκέναι σωθέντα καὶ παρόντα τὰ ἡμέτερ’ αὐτῶν.^[5]
- Or32 19 ὁ γὰρ αὖ Πρῶτος διεμαρτύρετ’ ἐξάγειν, βεβαιῶν ἀναπλεῖν ἐθέλειν εἰς τὴν Σικελίαν· εἰ δὲ ταῦτ’ ἐθέλοντος αὐτοῦ προησόμεθ’ ἡμεῖς τούτῳ τὸν σῖτον, οὐδὲν αὐτῷ μέλειν. καὶ ὅτι ταῦτ’ ἀληθῆ λέγω, καὶ οὗτ’ ἂν ἐξαχθῆναι ἔφη, εἰ μὴ ὑπ’ ἐμοῦ, οὐθ’ ἂν προῦκαλεῖτο περὶ τοῦ ἀναπλεῖν ἐδέχετο, ἔν τε τῷ πλῶ τὴν συγγραφὴν ἔθετο, λέγε τὰς μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἐπειδὴ τοίνυν οὗτ’ ἐξάγεσθαι ἠθέλεν ὑπὸ τοῦ Πρώτου οὗτ’ εἰς τὴν Σικελίαν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὰ δίκαια, προειδώς θ’ ἅπαντ’ ἐφαίνετο, ἃ ὁ Ἑγέστρατος ἐκακούργει, λοιπὸν ἦν ἡμῖν τοῖς ἐνθένδε μὲν πεπονημένοις τὸ συμβόλαιον, παρειληφόσι δὲ τὸν σῖτον παρὰ τοῦ δικαίως ἐκεῖ πριαμένου, ἐξάγειν τοῦτον.^[5]
- Or32 21 τί γὰρ ἂν καὶ ἄλλ’ ἐποιοῦμεν; οὐπω γὰρ τοῦτό γ’ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν κοινωνῶν ὑπέλαβεν, ὡς ὑμεῖς γνώσεσθέ ποτ’ εἶναι τούτου τὸν σῖτον, ὃν καταλιπεῖν οὗτος ἔπειθεν τοὺς ναύτας, ὅπως ἀπόλοιτο τοῦ πλοίου καταδύντος. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι σημεῖον τοῦ μηδὲν προσήκειν αὐτῷ. τίς γὰρ ἂν τὸν ἑαυτοῦ σῖτον ἔπειθε προέσθαι τοὺς σώζειν βουλομένους; ἢ τίς οὐκ ἂν ἔπλει δεξάμενος τὴν πρόκλησιν εἰς τὴν Σικελίαν, οὗ ταῦτ’ ἦν ἐλέγχει καθαρώς; καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτ’ ἐμέλλομεν ὑμῶν καταγνώσεσθαι, ὡς εἰσαγώγιμον ψηφιεῖσθε τούτῳ τὴν δίκην περὶ τούτων τῶν χρημάτων, ἃ κατὰ πολλοὺς τρόπους οὗτος ἔπραττεν ὅπως μὴ εἰσαγώγιμα δεῦρ’ ἔσται, πρῶτον μὲν ὅτ’ αὐτὰ καταλιπεῖν τοὺς ναύτας ἔπειθεν, εἴθ’ ὅτ’ ἐν Κεφαλληνίᾳ μὴ δεῦρο πλεῖν τὴν ναῦν ἔπραττεν.^[5]
- Or32 23 πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν καὶ δεινὸν ἂν γένοιτο, εἰ Κεφαλλῆνες μὲν, ὅπως τοῖς Ἀθηναίοις σωθῇ τὰ χρήματα, δεῦρο πλεῖν τὴν ναῦν ἔκριναν, ὑμεῖς δ’ ὄντες Ἀθηναῖοι τὰ τῶν πολιτῶν τοῖς καταποντίσαι βουλευθεῖσιν δοῦναι γνοίητε, καὶ ἃ μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρ’ ἔπραττεν, ταῦτ’ εἰσαγώγιμα τούτῳ ψηφίσαισθε; μὴ δῆτ’, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. λέγε δή μοι τί παραγέγραμμαι. ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ. Λέγε δή μοι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν ἐκ τῶν νόμων παρεγραψάμην μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, ἱκανῶς οἶομαι δεδεῖχθαι· τέχνην δ’ ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συντεθηκότος, τοῦ Ἀριστοφώντος.^[10]

Or32 24

ὥς γὰρ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπλῶς οὐδὲν ἑώρων δίκαιον ἑαυτοῖς ἐνόν, ἐπικηρυκεύονται τῷ Πρώτῳ καὶ πείθουσι τὸν ἄνθρωπον ἐνδοῦναι τὰ πράγμαθ' ἑαυτοῖς, πράττοντες μὲν ὡς ἔοικεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τοῦτο, ὡς ἡμῖν νῦν φανερόν γεγονεν, οὐ δυνάμενοι δὲ πεῖσαι. ^[5]

Or32 25 ὁ γὰρ Πρῶτος, ἕως μὲν ᾤετο τὸν σῖτον κέρδος ἐλθόντα ποιήσιν, ἀντείχετο τούτου, καὶ μᾶλλον ἤρειτ' αὐτὸς τε κερδᾶναι καὶ ἡμῖν τὰ δίκαι' ἀποδοῦναι, ἢ κατακοινωνήσας τούτοις τῆς μὲν ὠφελίας τούτους ποιῆσαι μερίτας, ἡμᾶς δ' ἀδικῆσαι· ὡς δὲ δεῦρ' ἦκοντος αὐτοῦ καὶ περὶ ταῦτα πραγματευομένου, ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβεν γνώμην. ^[5]

Or32 26 καὶ ἅμα (εἰρήσεται γάρ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶσα πρὸς ὑμᾶς ἡ ἀλήθεια) καὶ ἡμεῖς οἱ δεδανεικότες προσεκρούομεν αὐτῷ καὶ πικρῶς εἵχομεν, τῆς τε ζημίας ἐφ' ἡμᾶς ἰούσης τῆς περὶ τὸν σῖτον καὶ συκοφάντην ἀντὶ χρημάτων αἰτιώμενοι τοῦτον ἡμῖν κεκομικέναι. ἐκ τούτων, οὐδὲ φύσει χρηστὸς ὢν ἄνθρωπος δῆλον ὅτι, ἐπὶ τούτους ἀποκλίνει, καὶ συγχωρεῖ τὴν δίκην ἔρημον ὀφλεῖν, ἢν οὗτος αὐτῷ λαγχάνει τότε, ὅτ' οὐπω ταῦτ' ἐφρόνουν. ^[5]

Or32 27 εἰ μὲν γὰρ ἀφῆκε τὸν Πρῶτον, ἐξελέλεγκετ' ἂν εὐθέως ἡμᾶς συκοφαντῶν· ὀφλεῖν δὲ παρὼν ἐκεῖνος οὐ συνεχώρει, ἴν' ἂν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν ἃ ὠμολογήκασιν—, εἰ δὲ μή, τὴν ἔρημον ἀντιλάχῃ. ἀλλὰ τί ταῦτα; εἰ μὲν γὰρ ἃ γέγραφεν οὗτος εἰς τὸ ἔγκλημ' ἐποίει, οὐκ ὀφλεῖν ἂν δίκην δικαίως, ἀλλ' ἀποθανεῖν Πρῶτος ἔμοιγε δοκεῖ. εἰ γὰρ ἐν κακοῖς καὶ χειμῶνι τοσοῦτον οἶνον ἔπινεν ὥσθ' ὅμοιον εἶναι μανία, τί οὐκ ἄξιός ἐστι παθεῖν; ἢ εἰ γράμματ' ἔκλεπτεν; εἰ ὑπανέφεγεν; ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτ' ἔχει διακρινεῖσθε· τῇ δ' ἐμῇ δίκη μὴδὲν ἐκείνης πρόσαγε. ^[5]

Or32 28 εἴ τίς ᾤδίκηκεν ὁ Πρῶτος ἢ λέγων ἢ ποιῶν, ἔχεις ὡς ἔοικε δίκην· οὐδεὶς ἡμῶν ἐκώλυεν, οὐδὲ νῦν παραιτεῖται. εἰ σεσυκοφάντηκας, οὐ περιεραζόμεθα. ^[5]

Or32 29 νῆ Δί', ἀλλ' ἐκποδὼν ἐστὶν ἄνθρωπος, διὰ γ' ὑμᾶς, ἵνα τὰς τε μαρτυρίας τὰς ἡμετέρας λίπη, καὶ νῦν ὑμεῖς ὅ τι ἂν βούλησθε λέγητε κατ' αὐτοῦ. εἰ γὰρ μὴ δι' ὑμῶν ἔρημος ἐγένεθ' ἡ δίκη, ἅμ' ἂν αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγογῶς πρὸς τὸν πολέμαρχον, καὶ εἰ μὲν κατέστησέ σοι τοὺς ἐγγυητάς, μένειν ἠναγκάζετ' ἂν, ἢ σὺ παρ' ὧν λήψει δίκην ἐτοίμους εἶχες, εἰ δὲ μὴ κατέστησεν, εἰς τὸ οἴκημ' ἂν ᾗ. ^[5]

Or32 30 νῦν δὲ κοινωσάμενοι τὸ πρᾶγμα, ὁ μὲν διὰ σοῦ τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἶεται, σὺ δ' ἐκείνου κατηγορῶν τῶν ἡμετέρων κύριος γενήσεσθαι. τεκμήριον δέ· ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν κλητεύσω, σὺ δ' οὔτε κατηγογῆσας οὔτε νῦν κλητεύσεις. Ἔτι τοίνυν ἑτέρα τις ἐστὶν ἐλπίς αὐτοῖς τοῦ παρακρούσεσθαι καὶ φενακιεῖν ὑμᾶς. ^[5]

Or32 31 αἰτιάσονται Δημοσθένην, καὶ ἐκείνῳ ἐμὲ πιστεύοντα φήσουσιν ἐξάγειν τουτονί, ὑπολαμβάνοντες τῷ ῥήτορα καὶ γνώριμον εἶναι ἐκείνον πιθανὴν ἔχειν τὴν αἰτίαν. ἐμοὶ δ' ἐστὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Δημοσθένους οἰκεῖος γένει (καὶ πάντας ὑμῖν ὄμνυμι τοὺς θεοὺς ἢ μὴν ἐρεῖν τάληθῇ), προσελθόντος δ' αὐτῷ μου καὶ παρεῖναι καὶ βοηθεῖν ἀξιοῦντος εἴ τι ἔχοι, 'Δήμων,' ἔφη, 'ἐγὼ ποιήσω μὲν ὡς ἂν σὺ κελεύῃς (καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη). ^[5]

Or32 32 δεῖ μέντοι καὶ τὸ σαυτοῦ καὶ τοῦμὸν λογίσασθαι. ἐμοὶ συμβέβηκεν, ἀφ' οὗ περὶ τῶν κοινῶν λέγειν ἠρξάμην, μὴδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμ' ἴδιον προσεληλυθέναι· ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς τὰ τοιαῦτ' ἐξέστηκα ^[5]